

Państwowe
Gospodarstwo Wodne
Wody Polskie

Dyrektor
Regionalnego Zarządu
Gospodarki Wodnej
w Szczecinie

SZ.RZT.70.103.2022.AB

Szczecin, 29.03.2023 r.

RKW-2023-3556

Zakład Wodociągów i Kanalizacji
Spółka z o.o. w Szczecinie
ul. Maksymiliana Golisza 10
71-682 Szczecin

Prezydent Miasta Szczecin
Plac Armii Krajowej 1
70-456 Szczecin

Wójt Gminy Kołbaskowo
Kołbaskowo 106
72-001 Kołbaskowo

Burmistrz Gminy Police
ul. Stefana Batorego 3
72-010 Police

Wójt Gminy Dobra
ul. Szczecińska 16a
72-003 Dobra

Wójt Gminy Stare Czarnowo
ul. Św. Floriana 10
74-106 Stare Czarnowo

DECYZJA

Na podstawie art. 24b ust. 1, 24j oraz 27a ust. 1 ustawy z dnia 7 czerwca 2001 r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 537, zwanej dalej „uzzwoś”), w związku z art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2022 r. poz. 2000, zwanej dalej „Kpa”), po przeprowadzeniu

postępowania administracyjnego z wniosku Zakładu Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o. o. z siedzibą w Szczecinie z dnia 4 listopada 2022r.

odmawiam skrócenia okresu obowiązywania taryfy znak: SZ.RZT.70.116.2021.RaN z dnia 23.09.2021 r. i zatwierdzenia nowej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie miasta Szczecin, gmin Kołbaskowo, Police, Stare Czarnowo, Dobra, na okres 3 lat.

UZASADNIENIE

W dniu 4 listopada 2022 roku do Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie – jako organu regulacyjnego – wpłynął wniosek Zakładu Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o. w Szczecinie (zwanego dalej „ZWiK”, „wnioskodawcą”, „spółką” lub „przedsiębiorstwem”) o skrócenia okresu obowiązywania taryfy znak: SZ.RZT.70.116.2021.RaN z dnia 23.09.2021 r. i zatwierdzenia nowej taryfy za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków na terenie miasta Szczecin, gmin Kołbaskowo, Police, Stare Czarnowo, Dobra na okres trzech lat.

Po wstępnej ocenie formalnej wniosku, organ regulacyjny zawiadomił strony postępowania - którymi zgodnie z art. 24c ust. 6 uzwos „(...) są przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne oraz właściwy wójt (burmistrz, prezydent miasta). Jeżeli przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne jest gminną jednostką organizacyjną nieposiadającą osobowości prawnej, stroną postępowania jest wyłącznie to przedsiębiorstwo.” - o wszczęciu postępowania administracyjnego.

Ponadto, w celu dokonania oceny, analizy oraz weryfikacji wniosku, organ regulacyjny wezwał wnioskodawcę do przedłożenia dodatkowych informacji, wyjaśnień oraz dokumentów. W odpowiedzi na wezwanie wnioskodawca przesłał do organu regulacyjnego obszerną odpowiedź zawierającą dodatkowe zestawienia, dokumenty i wyjaśnienia. Po analizie przesłanego materiału organ regulacyjny wystąpił ponownie z wezwaniami dotyczącym uzupełnienia informacji i wyjaśnienia wątpliwości związanych z analizowanymi dokumentami. Spółka udzieliła odpowiedzi na przedstawione pytania.

Po ponownej analizie zgromadzonego materiału organ regulacyjny zawiadomił ZWiK o zakończeniu gromadzenia materiału, oraz na podstawie art. 79a § 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, wskazał niespełnione przesłanki zależne od strony uzasadniające wydanie decyzji zgodnie z wnioskiem, wyznaczając jednocześnie 7-dniowy termin na wypowiedzenie się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłoszonych żądań. Wnioskodawca z tego prawa skorzystał, przedstawiając kolejne dokumenty i informacje. Analiza dodatkowych materiałów nie zmieniła oceny wniosku i organ regulacyjny podtrzymał swoją ocenę.

Zgodnie z przepisem art. 24b ust. 1 uzwos, taryfa za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków podlega zatwierdzeniu przez organ regulacyjny, po uprzednim przekazaniu wniosku taryfowego przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne, o czym

stanowi art. 24b ust. 2. Wzór wniosku taryfowego został określony w załączniku do rozporządzenia Ministra Gospodarki Morskiej i Żeglugi Śródlądowej z dnia 27 lutego 2018 r. w sprawie określania taryf, wzoru wniosku o zatwierdzenie taryfy oraz warunków rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków (Dz.U. 2022 poz. 1074, zwanego dalej „rozporządzeniem taryfowym”), wydanego na podstawie art. 23 ust. 1, art. 25 i art. 27 ust. 2 uzwos. Określono w nim szczegółowe zasady określania taryf, wzór wniosku o zatwierdzenie taryfy i warunki prowadzenia rozliczeń za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków.

Jednocześnie, zgodnie z art 24j, w uzasadnionych przypadkach, w szczególności jeżeli wynika to z udokumentowanych zmian warunków ekonomicznych oraz wielkości usług i warunków ich świadczenia, przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne w trakcie obowiązywania dotychczasowej taryfy może złożyć do organu regulacyjnego wniosek o skrócenie okresu obowiązywania tej taryfy wraz z projektem nowej taryfy oraz uzasadnieniem, jednak nie później niż przed rozpoczęciem biegu terminu 120 dni od planowanego dnia wejścia w życie nowej taryfy.

Organ regulacyjny przeanalizował zmiany warunków ekonomicznych wykonywania przez przedsiębiorstwo wodociągowo-kanalizacyjne działalności gospodarczej, w tym marżę zysku, oraz zweryfikował koszty, o których mowa w art. 20 ust. 4 pkt 1 uzwos, pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen. Organ dokonał analizy kosztów bezpośrednich: amortyzacji, wynagrodzeń z narzutami, materiałów, energii, opłat za korzystanie ze środowiska, usług wodnych, podatków i opłat, usług obcych i pozostałych kosztów, a także kosztów pośrednich, odsetek od zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz nadwyżki rat ponad amortyzację. Organ zweryfikował również zgodność konstrukcji taryfy z przepisami uzwos i rozporządzenia taryfowego.

Jednocześnie organ regulacyjny ocenił wskazane przez wnioskodawcę przyczyny i powody złożenia wniosku o skrócenie taryfy, oceniając ich zasadność. W niniejszej sprawie, po dokonaniu oceny całości zebranego w sprawie materiału dowodowego organ regulacyjny ustalił, że wnioskodawca we wniosku taryfowym jako przyczyny złożenia wniosku o skrócenie wskazano: wzrost inflacji, wzrost cen energii i gazu, wzrost stóp procentowych, wzrost minimalnego wynagrodzenia, wzrost cen podstawowych materiałów i usług, zakłócenia w dostawie materiałów, konieczność utrzymania i zabezpieczenia infrastruktury technicznej, trwający stan zagrożenia epidemicznego COVID-19.

W ocenie organu nie wszystkie wskazane powyżej przyczyny mogą być zakwalifikowane jako uzasadniające złożenie wniosku o skrócenie.

W pierwszej kolejności dotyczy to wskazania minimalnego wynagrodzenia, które przy wykazywanym przez przedsiębiorstwo przeciętnym wynagrodzeniu brutto w spółce na poziomie 7361 zł na koniec 2022 roku, w ocenie organu nie wpływa w istotnym stopniu na wzrost poziomu wynagrodzeń. Wynika to z faktu, iż przy tym poziomie przeciętnego wynagrodzenia osób z minimalnym wynagrodzeniem w spółce, jeżeli są, to w znikomym procencie, niemającym wpływu na całkowity wskaźnik wzrostu wynagrodzeń. Dodatkowo należy ocenić, że czynnik ten określany jest w prognozach wieloletnich przez rząd i był uwzględniony przy wniosku i kalkulacji taryfy w

trybie art. 24b uzwą, zakończonym decyzją zatwierdzającą SZ.RZT.70.116.2021.RaN, więc nie powinien być wskazywany jak przyczyna złożenia wniosku o skrócenie, której nie można było przewidzieć wcześniej.

Analizując wskazaną przez wnioskodawcę kolejną przyczynę złożenia wniosku o skrócenie, organ regulacyjny nie może uznać, że trwający stan zagrożenia jest taką przyczyną. Wskazany przez spółkę stan epidemii/zagrozenia epidemicznego, zgodnie z żądaniem wnioskodawcy powodujący konieczność skrócenia taryfy, trwa w Polsce od 2020 roku i nie może być traktowany jako czynnik nowy, niedający się przewidzieć lub uwzględnić przy kalkulacji taryfy, o której skrócenie wnioskuje spółka. Złożony przez przedsiębiorstwo wniosek z 2021 roku, w okresie niemalże szczytu epidemii w Polsce, uwzględniał konsekwencje epidemii i następstw gospodarczych wynikających z jej trwania. Na pewno nie można stwierdzić, że jest to element nowy, związany z czynnikami nieoczekiwanymi i niedającymi się przewidzieć.

Kolejna przyczyna wskazana przez spółkę, określona jako pojawiające się zakłócenia w dostawie materiałów, przedłużające się postępowania przetargowe również nie znajdują uznania w ocenie organu regulacyjnego. Wskazane czynniki, w ocenie organu, są w warunkach prowadzenia działalności gospodarczej powszechnie ocenianymi elementami, z którymi każde przedsiębiorstwo prowadzące działalność gospodarczą musi się mierzyć i uwzględniać. Konsekwencje zahamowania gospodarczego były do przewidzenia w okresie kalkulacji, oceny i analizy wniosku procedowanego w trybie art. 24b z 2021 roku.

Wskazana przez przedsiębiorstwo konieczność utrzymania infrastruktury krytycznej jest także czynnikiem znanym. Zadanie to, dla przedsiębiorstwa wodociągowo-kanalizacyjnego wpisane jest w zakres prowadzenia działalności gospodarczej i nie jest czynnikiem nowym, powodującym konieczność uruchomienia znacznych, nadzwyczajnych środków finansowych i materialnych.

Ponadto, w zakresie oceny i analizy struktury taryfy i ponoszonych kosztów należy wskazać, co następuje.

W wezwaniu z dnia 7 lutego 2023 r. organ stwierdził, że w planowanej taryfie nie zostały wydzielone grupy taryfowe umożliwiające jednoznaczne określenie celu poboru wody, które determinują właściwą wysokość opłat za usługi wodne, co jest niezbędne dla rzetelnej weryfikacji ponoszonych kosztów i kalkulacji taryfy. Wskazano, że należy dokonać takich korekt i ewentualnej rekalkulacji wniosku. Spółka nie uwzględniła wskazania, uzasadniając to jedynie, że byłoby to cyt. „równoznaczne ze sporządzeniem kolejnego wniosku taryfowego”. Jednak brak takiego wydzielenia w grupach taryfowych nie pozwala organowi dokonać właściwej weryfikacji kosztów dotyczących usług wodnych.

Przedstawione we wniosku o skrócenie zestawienie kosztów rodzajowych w tabeli D w pierwszym okresie taryfowym w pozycji amortyzacja zawiera inne wartości niż dane zawarte w tabeli D dla drugiego okresu taryfowego wniosku z 2021 roku. Organ ma świadomość nieznacznych różnic w okresach kalkulowanych (ok. 2 miesiące), ale różnice dla kalkulacji wody i ścieków w zakresie amortyzacji są znaczne – odpowiednio o 709 tys. zł oraz o 722 tys. zł. Zarówno dla wody jak i ścieków są to wartości wyższe i wynikać powinny z wieloletniego planu rozwoju i modernizacji.

Podobna uwaga odnosi się do wartości w pozycji materiały, gdzie wnioskodawca przedstawił w zestawieniu kosztów rodzajowych w tabeli D w pierwszym okresie taryfowym dla wody istotnie wyższe kwoty niż dane zawarte w tabeli D dla drugiego okresu taryfowego wniosku z 2021 roku – odpowiednio 4 120 tys. zł i 5 794 tys. zł. Wzrost ten (ok. 40%) jest zdecydowanie wyższy od wskaźników zawartych w wytycznych Ministerstwa Finansów dotyczących jednolitych wskaźników makroekonomicznych z października 2022 r.

Także dla pozycji wykazanej jako koszty ogólne zaplanowane koszty dla obecnego (drugiego) okresu taryfowego dla wody wynosiły 11 210 tys. zł, a obecnie, w pierwszym zaplanowanym okresie taryfowym wynoszą 16 705 tys. zł. Jak wspomniano, mimo nieznaczonej różnicy w okresach, rozbieżność między planowanymi kosztami w poprzedniej taryfie, a obecną kalkulacją jest znaczna (ok. 42%) i są to wartości wyższe od wskaźników zawartych w wytycznych Ministerstwa Finansów dotyczących jednolitych wskaźników makroekonomicznych z października 2022 r. Wzrosty te nie są udokumentowane i wyjaśnione.

Kolejną przesłanką uprawniającą organ regulacyjny do wydania decyzji niezgodnej z żądaniem strony jest uwzględnienie we wniosku o zatwierdzenie taryfy zaniżonych prognozowanych wartości sprzedaży wody oraz odbioru ścieków, co skutkuje wyliczeniem zawyżonych cen za zbiorowe zaopatrzenie w wodę i zbiorowe odprowadzanie ścieków. Organ regulacyjny dostrzega trend sprzedaży wody przedstawiony przez wnioskodawcę we wniosku (kolejne lata obrachunkowe to 19 847 tys. m³, 19 804 tys. m³, 19 709 tys. m³), jednak przedstawiona prognoza jest zdaniem organu zaniżona i nie wynika z powyższej tendencji, tylko zakłada znaczne zmniejszenie wielkości sprzedaży do 19 353 tys. m³ a w kolejnym roku do 19 102 tys. m³. Tak znaczny spadek w pierwszym roku nie znajduje uzasadnienia. Prognozowane wielkości sprzedaży są zaniżone, co wpływa na zawyżenie cen za usługę zbiorowego zaopatrzenia w wodę. Również dla zbiorowego odprowadzania ścieków, mimo nieznaczonej **tendencji wzrostowej** w kolejnych latach obrachunkowych, zaplanowane wielkości w pierwszym roku są na poziomie 18 085 tys. m³ co oznacza spadek w stosunku do ostatniego roku obrachunkowego – 18 126 tys. m³. Organ regulacyjny wskazuje na brak uzasadnienia dla tego rodzaju zaniżonych prognoz, zarówno dotyczących ilości sprzedanej wody, jak i odebranych ścieków.

Biorąc pod uwagę powyższe, w ocenie organu regulacyjnego taryfa nie została sporządzona w sposób właściwy oraz nie spełnia wymogów określonych w § 3 rozporządzenia taryfowego. W związku z powyższym zgodnie z art. 24c ust. 3 uzw. organ regulacyjny odmawia skrócenia okresu obowiązywania taryfy SZ.RZT.70.116.RaN i zatwierdzenia nowej taryfy.

Końcowo należy zaakcentować, iż organ regulacyjny ocenia projekt taryfy wraz z uzasadnieniem nie tylko pod względem zgodności z określonymi przepisami prawa, lecz także pod względem celowości ich ponoszenia w celu zapewnienia ochrony interesów odbiorców usług przed nieuzasadnionym wzrostem cen. W niniejszej sprawie, wynik tej oceny nie może być pozytywny, wobec czego wydano decyzję odmawiającą zatwierdzenia taryfy. Jak podkreśla orzecznictwo sądowno-administracyjne, zatwierdzanie taryf uważane jest za środek regulacyjny, odpowiedni do ingerowania na rynku usług użyteczności publicznej, na którym dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków odbywa się w warunkach monopolu naturalnego. Z tego względu konieczne jest zagwarantowanie szczególnej ochrony prawnej odbiorców usług. Zgodnie

z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Szczecinie, sygnatura akt: I SA/Sz 1145/15 (stan prawny z 2015 i 2016 roku – zastosowano przez analogię do niniejszej sprawy), taryfa jest jednym z takich instrumentów, które umożliwiają wpływanie przez organ regulacyjny na jakość usług oraz poziom ich odpłatności.

Mając na uwadze powyższe, należało orzec jak w sentencji.

POUCZENIE

Od niniejszej decyzji służy stronom prawo wniesienia odwołania do Prezesa Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie. Odwołanie wnosi się za pośrednictwem Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji.

W trakcie biegu terminu do wniesienia odwołania strona może zrzec się prawa do wniesienia odwołania wobec organu, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia organowi administracji publicznej oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania przez ostatnią ze stron postępowania, decyzja staje się ostateczna i prawomocna. Nie jest możliwe skuteczne cofnięcie oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia odwołania.

DYREKTOR
Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie
Państwowego Gospodarstwa Wodnego
Wody Polskie
Marek Duklanowski

Otrzymują:

1. **Zakład Wodociągów i Kanalizacji Spółka z o.o. w Szczecinie**
ul. Maksymiliana Goliśa 10, 71-682 Szczecin
2. **Prezydent Miasta Szczecin**
Plac Armii Krajowej 1, 70-456 Szczecin
3. **Wójt Gminy Kołbaskowo**
Kołbaskowo 106, 72-001 Kołbaskowo
4. **Burmistrz Gminy Police**
ul. Stefana Batorego 3, 72-010 Police
5. **Wójt Gminy Dobra**
ul. Szczecińska 16a, 72-003 Dobra
6. **Wójt Gminy Stare Czarnowo**
ul. Św. Floriana 10, 74-106 Stare Czarnowo
7. **aa**